

1898. Március 5.

Ms 5094 / 141

Reggelmes uram!

Beises soraitból a legőfintébb sajnálatot kell constataálnom, hogy a „Hárban” monvott favaimat teljes mértékben felnemaggyarastad, s eremel ki jelentem, hogy ez az én fény is aláratos felfogásom fényed teljesem indokolatlan, mert abban a Te beises fényed semmikepen sem szerepelt még gondolathoz sem, mert elkéinte aron fényed vonalvasat melyel irántad mindig viseltetem, de nagy sajnálatomra Te aron igaz tudomásod nem is vha sem akartad, de boldogul Ekesatyád után öröklődés név, mely előttem mindig csak mint egy szentség lebeg, s aron lóg a nagy Magyar is nagy tudos aruképe mindig iróasztalom felett, magában ha a világon még absolute semmi érdemem sem lenne, eliz lenne ama, hogy arunk fiad még ha okom lenne is rá, soha sem ne gyanusítsam semmit, sem ne akarjam aró felengjére temni! Talaj az érrelmeim kitárása, s híd még hogy a valóban, nem akarván untatni, soha elhagyham, de mentegedőrekedésed veled semmit hozzá nem tettem!

Az első antekédnál így emlékerem jelen sem volt, tal, így aron ne befeljük.

Ami a második antekéd illeti, ott csakis őfintécsudálhozok aron, hogy egy elvök mint vef. magára vallandó ami nem őd illeti, hanem az antekéd. Nérem nem voltak ott ugyanazok az egyének Schenk és Székely kivételével akik a dolgozót 1880 ban, vagy minos, azpontították? Ha kérdeni szabad Te voltál az vagy valaki más aki aron az akadémiában felpulított, hogy Költsey Nimel's véget ne arjak be anyi dolgozatos? Egy más alkalommal Te voltál az aki nekem is gyóthardnak is aró mondta: minek az a publikáció? Aró képen a valos igaz felelet, ges! Látsz Reggelmes uram fel akartam hozni

befűtésben, hogy nérrünk körül milyen csillagok,
fati vagy astrofysicai munkák jelennek meg az aka-
demia kiadványaiban, vagy intézkedések sorában.
Elhagytam! Szántóföldekkel elhagytam, mert annak
az akadémiának Párisi Eötvös Loránd az elnöke!!!
Telakartam horri, hogy egyjében fel tettem fölértve
ama, hogy nevesebb dolgozatok adják be s. t. b. Elhívtam
nem Végzetes uram, hogy eljő monalis erős éretem ma-
gamban, hogy aron egyjüket megnevezem ahikről fő-
vált; nem tettem miert? nem mondta azok éles karója-
tól vagy golyókatot feltem volna, épenséggel nem! de
nem aron, mert annak az akadémiának az elnöke iránt
valóval bensőbb Tiptelével viselkedtem, s iránta sokkal
őfinlebb ragaphadást éretem mintsem erem ügyed a
Hárban felkörtam volna, de rára hogy előtevelő
este meg arral a földekkel püürttem le, hogy mint
erő feltáram!

Nem tudom mily hangulathoz fogod fel Pe-
gyelmes uram sorainak, ha ereteb mentageztorésnek ma-
gyararod akkor igen nagyon féltetvi fogod, de ha az
aly őfinleim fogod fel, mind ahogy erem sokan irva
vannak s gondolva voltak, akkor mint mindenholi
Tiptelőd teljes hála érte fogod el lelkesed!

A mondottak után meg lehet győződve Pe-
gyelmes uram arról, hogy Te a bizonyos csillagok con-
gressus ügyed csakis akkor fogod azon ütni, ha beszes
sorainak tartalmához ragaphadnál, de nem tudam
azt elképzelni, hogy a magyararod után arakhoz meg
tovább is ragaphadnál, mintán a Te felvezed min-
dig is mindenhol csak Tiptelében is bensilesben né-
vesül, s mi mindig fenezésen ragyunk, ha volcs
tanárunk kapunkjuk.

Végül még azt feleltem megjegyzésem, hogy a
későbbi fogó befűtés olvasás pontja leginkább az
fordul meg, hogy én az O Gyallai csillagokhoz is irrom
államotkás végén felajánlathom, s hogy azt, mintán
engem elég durván visszautasítottak vele, hogy az
illetéknél ahán az föltérőnk voltak nem tudom el
feladni azt kérek ne vedd épen nekem colépis iránti
„rokonszenvedés” rophúson! Itt csak ismételve s utoljára
legyen kijelentve, hogy Te nem gondolkodhat colépisért, s
azon nem gondolkodhat (sajnos!!!) a Te süllemel!

Engedj még meg Kézleves uram hogy beves leveleimnek
végén ne legyen tudomásul, s azt csak az aron esetben leírni
kénytelen tudomásul venni ha egy másik levelemben azt a
leginkább elhatározásodat velem egybe tudat,
nád, s amit nem csak nekem de mindannyiunknak a
legfajjalmasatban kellem tudomásul venniük. —

azon neményben, hogy erem sorokba valóban még
fogad fel ahogy azok gondolatba vannak, magamat be,
cses hajlamaitba ajánlom s maradvon kiváló kép,
telettel

Kézleves uram!

Teif fogóis-öpiute híved

Ronholycellinev